

lov om råstoffer skal regionsrådene udarbejde en råstofplan, der beskriver de områder, hvor der vil kunne meddeles tilladelse til råstofindvinding. Tilladelse til råstofindvinding kan derefter som udgangspunkt kun meddeles for de udpegede områder. Det foreslås, at redegørelsen i relevant omfang skal indeholde oplysninger om råstofplanen.

Nr. 7 svarer til 2. pkt. i planlovens § 6 a, stk. 3.

Nr. 8 er ny. Forslaget om, at redegørelsen tillige skal omfatte planens sammenhæng til nabokommunernes planlægning, tilsigter at sikre, at tværkommunal koordinering af byggeri, arealinteresser, infrastruktur anlæg m.v., der rækker over kommunegrænsen, indtænkes i kommuneplanprocessen. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget til § 29 b, hvorefter en kommunalbestyrelse kan fremsætte indsigelse mod en nabokommunes planforslag, hvis forslaget har væsentlig betydning for kommunens udvikling.

Nr. 9 er ny. Forslaget om, at redegørelsen skal omfatte planens sammenhæng til planlægning om offentlig servicetrafik, skal sikre, at den kommunale planlægning har en sammenhæng til den kollektive trafikbetjening.

Ad § 11 e, stk. 2

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6 a, stk. 3, 1. pkt.

Ad § 11 e, stk. 3

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6, stk. 7. Der henvises til bemærkningerne til §§ 11 g-11 i.

Ad § 11 e, stk. 4

Bestemmelsen er enslydende med planlovens § 11, stk. 8.

Ad § 11 g - 11 i

VVM-reglerne er for anlæg på land en del af regionplanlægningen, hvilket bl.a. indebærer, at regionplanmyndigheden er VVM-myndighed. Det vil sige HUR i hovedstadsregionen og for resten af landet amtsrådene/Bornholms kommunalbestyrelse. (lov nr. 368 af 2. juni 1999 om ændring af lov om planlægning (VVM-regler m.v.)), lovforslag nr. 134, Folketingstidende 1998-99: 2831, 6812, 7131, Tillæg A 3209, 3178, Tillæg B 881, 1254, Tillæg C 720.

VVM-direktivet stiller krav om, at der skal foreligge en redegørelse om miljøpåvirkningerne i bred forstand for alle projekter, som må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt. En række projekter er efter VVM-direktivet obligatorisk VVM-pligtige, mens

der for en lang række andre projekter skal gennemføres en såkaldt screening med udgangspunkt i det konkrete projekt med henblik på at vurdere, om projektet må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt og således er VVM-pligtigt. For alle de VVM-pligtige projekter gælder endvidere efter VVM-direktivet, at de skal være reguleret af en tilladelse.

VVM-direktivets procedurekrav er implementeret via regler i planloven og samlebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999) med krav om regionplantillæg med retningslinjer for det pågældende anlæg. VVM-proceduren indledes med indkaldelse af ideer og forslag fra offentligheden. Bl.a. på grundlag heraf udarbejdes en redegørelse for anlæggets miljømæssige konsekvenser og et planforslag. Såvel redegørelse som planforslag offentliggøres og sendes samtidig til berørte myndigheder med en høringsfrist på mindst 8 uger. I høringsperioden har miljøministeren mulighed for at gøre indsigelse mod planforslaget – den såkaldte »veto-retk«. Efter udløbet af høringsperioden og under forudsætning af, at miljøministeren ikke har gjort indsigelse mod planforslaget, kan regionplanmyndigheden endeligt vedtage planforslaget, hvorefter de for anlægget nødvendige miljøgodkendelser og tilladelser kan gives. Hvis regionplanmyndigheden beslutter ikke at vedtage planforslaget endeligt, kan der ikke gives godkendelse eller tilladelse til anlægget.

For så vidt angår kravet om en forudgående tilladelse er dette implementeret i planlovens § 6 c og samlebekendtgørelsens § 8, stk. 1 (bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning med senere ændringer), som stiller krav om en såkaldt VVM-tilladelse efter planloven. Ifølge bekendtgørelsens § 8, stk. 3, er de anlæg, der er omfattet af bl.a. bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (efter miljøbeskyttelsesloven), undtaget fra kravet om VVM-tilladelse. Det vil sige, hvis anlægget f.eks. skal have en miljøgodkendelse, behøver det ikke en VVM-tilladelse efter de gældende regler.

Lovforslaget indebærer en parallelforskydning af VVM-reglerne fra regionplanniveauet til kommuneplanniveauet, og lovforslagets sigte er alene at gennemføre de ændringer, der er nødvendige som opfølgning på kommunalreformen.

Ved forslaget ændres der ikke i VVM-proceduren, bortset fra at kommunerne kommer til at overtage regionplanmyndighedens opgaver. Dog med den undtagelse, at der gives hjemmel til, at infrastrukturprojekter, som har national interesse, samt de største og mest komplicerede anlæg, som staten vil skulle være miljøgodkendelsesmyndighed for, overføres til en statslig